

visor till gitarr

Jag minns den lyxiga tiden
Sånger från lektioner och räster

Musik att minnas

Visor till gitarr

2

Jag minns den ljuva tiden

Musik att minnas

Innehåll

Ack, nu är det vinter!	20	Kalle P.	15
Ack, Värmeland du sköna	13	Kiss i sängen och ha det bra	26
Alla fåglar kommit re'n	23	Kom, hör min vackra visa	17
Anne-Marie och Pelle	15	Kom, min lilla	8
Blinka lilla stjärna	7	Kungssången	12
Bred dina vida vingar	10	Litet bo jag sätta vill	16
Bä, bå svarta get	37	Långt bort i skogen	38
Den blomstertid nu kommer	41	Längtan till landet	27
Den första gång jag såg dig	34	Min far, han har...	14
Den signade dag	11	Morgon mellan fjällen	9
Det satt en kärring på Kornhamnstorg	25	Morgonsolen redan strålar	8
Det var på EPA vi mötte varandra	25	När vi sitta i vår bänk	7
Din klara sol	9	Plocka vill jag skogsviol	18
Du gamla, du fria	12	Sitter inte kärringen på gärsgårn	26
Du mörka gran	19	Säg mig, du lilla fågel	16
Du ska få min gamla kortlek	25	Tre trallande jäntor	33
Fjäriln vingad	39	Tryggare kan ingen vara	6
Flugans stolta gång på rullgardinen	27	Under Paris broar	26
Här är gudagott att vara	35	Uppå våran gård	36
Härlig är jorden	10	Uti vår hage	31
Hör hur västanvinden susar	24	Vem kan segla förutan vind	6
Hösten är kommen	19	Vi gå över daggstänkta berg	29
I denna ljuva sommartid	40	Vi lossa sand	15
I sommarens soliga dagar	30	Videvisan	21
Ingeborg på pottan satt	14	Visan om Tjabo rallare	37
Jag minns den ljuva tiden	5	Vårvindar friska	22
Jag vet en dejlig rosa	28	Å jänta å ja	32

*- Om jag kommer ihåg vad min första fröken hette?
Nej, hur sjutton skulle jag kunna göra det,
det var ju så längesen - Jansson hette hon förresten...*

Alla har vi egna minnen från skoltiden.

Snälla eller stränga lärare, inlärandet av psalmverser och utantill-läxor. Vi minns sångerna, vad vi lekte på rasterna och vad vi tyckte bäst och sämst om bland skolämnen.

Katarina Norra folkskola i Stockholm, året är 1923.

Jag minns den ljusa tiden innehåller sånger, minnen och bilder från skolan. Förhoppningsvis kan häftet komma att användas i många olika sammanhang; studiecirklar, sångstunder och som underlag för samtal på tu man hand.

Anders Berglund

Jag minns den ljuva tiden

Anna Maria Lenngren
W. Gluck

D Em A7 D
Jag minns den lju - va ti - den, jag minns den som i - går, då

Em A7 D
o - skul - den och fri - den tätt följ - de mi - na spår, då

Em A7 D
las - ten var en häx - a och sor - gen snart för - svann, då

Em A7 D
allt u - tom min läx - a jag lätt och lus - tigt fann.

D Em A7 D
Ej skillnad till personer jag såg i nöjets dar
Em A7 D
bondpojkar och baroner, allt för mig lika var.
Em A7 D
I glädjen och i yran den av oss, raska barn
Em A7 D
som gav den längsta lyran, var den fornämsta karl'n.

D Em A7 D
Av falskheten och sveken jag visste intet än.
Em A7 D
i var kamrat av leken jag såg en trogen vän.
Em A7 D
De långa lömska kiven dem kände icke vi
Em A7 D
när örfilen var given var vreden ock förbi.

D Em A7 D
Men mina ungdomsvänner, hur tiden ändrat sig!
Em A7 D
Jag er ej mera känner, ni känner icke mig.
Em A7 D
De blivit män i staten, de forna pojkarna
Em A7 D
och kivas nu om maten och slåss om titlarna.

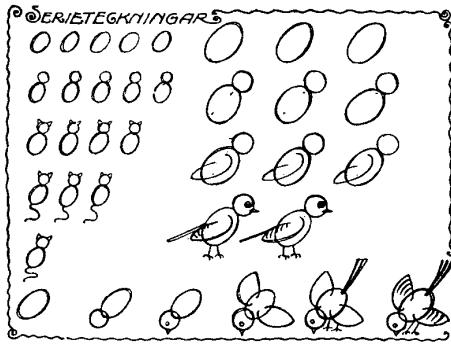
D Em A7 D
Med fyrti år på nacken de streta i besvär
Em A7 D
tungt i den branta backen, där lyckans tempel är.
Em A7 D
Vad ger då denna tärnan, så sökt i alla land?
Em A7 D
Kallt hjärta under stjärnan, gul hy och granna band.

Tryggare kan ingen vara

Lina Sandell
Svensk folkmelodi

2. Herren sina trogna vårdar
 A E7
 uti Sions helga gårdar.
 D A
 Över dem han sig förbarmar
 E7 A
 bär dem uppå fadersarmar.

3. Ingen nöd och ingen lycka
 A E7
 skall utur hans hand dem rycka.
 D A
 Han vår vän för andra vänner
 E7 A
 sina barns bekymmer känner.

4. Vad han tar och vad han giver
 A E7
 samme fader han förbliver.
 D A
 Och hans mål är blott det ena:
 E7 A
 barnets sanna väl allena.

Vem kan segla förutan vind

Am
 Jag kan segla förutan vind,
 Dm Am
 jag kan ro utan åror,
 Dm Am
 men ej skiljas från vännen min
 Dm E7 Am
 utan att fälla tårar.

Blinka lilla stjärna

Betty Ehrenborg-Pesce
fransk folkmelodi

D G D A7 D A7 D
Blin - ka lil - la stjär - na där, hur jag und - rar vad du är!
A7 D A7 D A7 D A7
Fjär - ran loc - kar du min syn, lik en di - a - mant i skyn.
D G D A7 D A7 D
Blin - ka lil - la stjär - na där, hur jag und - rar vad du är!

D G D
När den sköna sol gått ner,
A7 D A7 D
strax du kommer fram och ler,
A7 D A7
börjar klar din stilla gång
D A7 D A7
glimmar, glimmar natten lång.
D G D
Blinka, lilla stjärna där
A7 D A7 D
hur jag undrar vad du är.

D G D
Vandraren på nattlig stig,
A7 D A7 D
för ditt ljus han älskar dig.
A7 D A7
Han ej hade sett att gå
D A7 D A7
om du icke glimmat så.
D G D
Blinka, lilla stjärna där
A7 D A7 D
hur jag undrar vad du är.

När vi sitta i vår bänk

Melodi: *Blinka lilla stjärna*

D G D Em D A7 D
När vi sit - ta i vår bänk, då det he - ter: Ef - ter - tänk!
A7 D A7 D A7 D A7
Ge - nast bör - ja vi fun - de - ra på det där och an - nat me - ra.
D G D Em D A7 D
Den först sva - ret hit - ta kan, han är duk - tig han, min - sann!

D G D
När vi sitta i vår bänk,
A7 D A7 D
då det heter eftertänk!
A7 D A7
Genast börja vi fundera
D A7 D A7
på det där och annat mera.
D G D
Den först svaret hitta kan,
A7 D A7 D
han är duktig han, minsann!

D G D
Stackars barn som ute gå
A7 D A7 D
bara odygd lära få.
A7 D A7
Intet kunna, intet veta
D A7 D A7
aldrig snälla barn få heta.
D G D
Hemma och i skolan vi
A7 D A7 D
lära gott att sälla bli.

Kom, min lilla

L.M. Sentsen
Melodi: Gubben Noah -

D A7 D A7 D
Kom, min lil - la, nu vi vil - ja raskt till sko - lan gå.
D H7 Em A7 D
Sjung - a, lä - sa, skri - va, så att vi må bli - va
Em A7 D A7 D
ras - ka gos - sar, snäl - la flic - kor. Å, vad det skall gå.

D A7
Sy och sticka bör var flicka
D A7 D
det kan man förstå.
Em
Gossarna de slöjda
A7 D
över hyveln böjda
A7
raspa, hamra, bulta, slamra,
D A7 D
ingen lat får stå.

D A7
Ja, vi vilja gärna vara
D A7 D
käcka, muntra små,
Em
som små fåglar sjunga
A7 D
när vi äro unga
A7
att vår fader och vår moder
D A7 D
glädje av oss få.

Ett, två, tre, fyra, alla byxor äro dyra.

Den som inga byxor harhan får gå med rumpan bar.

Morgonsolen redan strålar

C F G7 Dm G
Mor - gon - so - len re - dan strå - lar högt på blå - a him - me - len,
C G7 C G7 C G7 C
lil - la få - geln glät - tigt sjung - er från sin gren i - gen.

C F G7
Såsom han vi glada stämma
Dm G
opp vår sång mot himlens höjd.
C G7 C G7
Sedan skynda vi att börja
C G7 C
arbetet med fröjd.

C F G7
Dagens stund är snart förlidens.
Dm G
Blott för den som flitig är,
C G7 C G7
bliver efter slutad möda
C G7 C
vilan ljuv och kär.

Din klara sol

J.O. Wallin
Svensk folkmelodi

G C Am G Em A7 D

Din kla - ra sol går å - ter opp, jag tac - kar Dig, min Gud. Med

G C Am D Em D7 G

kraft och mod och ny - fött hopp jag hö - jer gläd - jens ljud.

G C Am G
Din klara sol går åter opp:
Em A7 D

Jag tackar Dig, min Gud.

G C Am D
Med kraft och mod och nyfött hopp
Em D7 G
jag höjer glädjens ljud.

G C Am G
Din sol går opp för ond och god,
Em A7 D

för alla som för mig;

G C Am D
O, må jag ock i tålamod
Em D7 G
och kärlek likna Dig.

Morgon mellan fjällen

Betty Ehrenborg - Posse
K.H.E. Hauer

G D7 G D G D

Mor - gon mel - lan fjäl - len. Kla - ra bæk - och flod - sor - lan - de mot

G Em Am D7 G D G

häl - len, sjung - a: Gud - är god, Gud - är god.

G D7 G Em
Dagen ser jag bräcka,

G D fram går ljusets flod.

G D7 G Em
Dalen som den väcker

Am D7 G svarar: Gud är god,

G Am D7 G Gud är god.

Härlig är jorden

© S Ingemann / © Bååth-Holmberg
Schlesisk folkvisa

C Am G7 C
Härlig är jorden, härlig är Guds himmel, skön är
Dm C G C Dm G7
själarnas pilgrims-gång. Ge-nom de fag-ra ri-ken på
C Am G7 C
jor-den går vi till pa-ra-dis med sång.

C Am G7 C
Tidevarv komma,
Am G7 C
tidevarv försvinna,
Dm C G
släkten följa släktens gång.
C Dm
Aldrig förstummas
G7 C
tonen från himlen
Am C G7 C
i själens glada pilgrimssång.

C Am G7 C
Änglar den sjöngo
Am G7 C
först för markens herdar.
Dm C G
Skönt från själ till själ det ljöd:
C Dm
Människa, gläd dig,
G7 C
Frälsarn är kommen,
Am C G7 C
frid över jorden Herren bjöd.

Bred dina vida vingar

Lina Sandell
Folkmelodi

G D7 G Am D7 G
Bred di-na vi-da ving-ar o Je-sus ö-ver mig, och
D7 G Am D7 G
låt mig stil-la vi-la i ve och väl hos dig. Bli
A7 G D Em A7 D
du min ro, min stark-het, min vis-dom och mitt råd, och
G D7 G Am D7 G
låt mig al-la da-gar få le-va av din nåd.

G D7 G Am D7 G
Förål mig alla synder och två mig i ditt blod
D7 G Am D7 G
giv mig ett heligt sinne, en vilja ny och god.
A7 G D Em A7 D
Tag i din vård och hägnad oss alla, stora, små,
G D7 G Am D7 G
och låt i frid oss åter till nattens vila gå.

Den signade dag

J.O. Wallin
Folkmelodi

The musical notation consists of three staves of music. The first staff starts with Dm, followed by Am, Dm, and C. The second staff starts with F, followed by Dm, Am, and Dm. The third staff starts with C, followed by G, A, C, Dm, C, D, and Am. The lyrics are written below each note, corresponding to the chords.

Den sig - na - de dag, som vi nu här se av him - me - len till oss ned -
kom - ma, han bli - ve oss säll, han lå - te sig te oss
al - la till gläd - je och from - ma! Ja, Her - ren den högs - te oss
al - la i dag för syn - der och sor - ger be - va - re!

Dm Am Dm

Den signade dag, den signade tid

C F

var morgon jag månde betänka,

Dm Am Dm

då nådenes sol så härlig och blid

C G A

rann upp för all världen att blänka

C Dm F C

och herdarna hörde Guds änglar i skyn,

Dm C D Am

som sjöngo att dagen var kommen.

Dm Am Dm

Om än varje träd och gräs på vår mark

C F

fått stämma och talande tunga

Dm Am Dm

om djurens och fåglarnas, ljuvlig och stark

C G A

som änglarnas röst kunde sjunga,

C Dm F C

förmådde de aldrig till fyllest Guds son

Dm C D Am

Vår Frälsare Jesus, lova.

Min skola

Min skola låg på landet. Jag hade flera kilometer att gå, det tog kanske mellan en halvtimme och en timme. Vi fick alltid ställa upp oss på led i korridoren innan vi gick in, och vi måste stå upp i bänkarna när vi svarade på frågor.

Det fanns en kamin i klassrummet och vedhämningen gick på tur.

I bland fick vi godis när vi burit in ved åt fröknarna.

Jag satt längst fram i första klass.

Du gamla, du fria

Richard Dybeck
Svensk folksmelodi

Du gam-la, du fri - a, du fjäll - hö - ga Nord du tys - ta dugläd - je - ri - ka skö - na! Jag
 häl - sar dig vä - nas - te land up - på jord din sol, din him - mel di - na äng - der
 grö - na, din sol din him - mel, di - na äng - der grö - na.

C Am D7 G
 Du tronar på minnen från fornstora dar,
 C D7 G
 då ärat ditt namn flög över jorden.

C Em Am D7 G
 Jag vet, att du är och du blir vad du var.
 F G7 C
 //: Ja, jag vill leva, jag vill dö i Norden!://

Kungssången

✓ A Strandberg
Otto Lindblad

Ur sven - ska hjär - tans djup en gång en sam - fällt och en en - kel sång som
 går till kung - en fram! Var ho - nom tro - fast och hans ätt, gör kro - nan på hans
 hjäs - sa lätt, och all din tro till ho-nom sätt, du folk av frej - dad stam!

G A7 D
 Du himlens Herre med oss var,
 G Am G D
 som förr Du med oss varit har,
 D7 G
 och liva på vår strand
 D G
 det gamla lynnets art igen
 Hm Em D G
 hos Sveakungen och hans män
 D G Em Am D7 G
 och låt Din ande vila än utöver nordanland!

Ack, Värmeland du sköna

Anders Fryxell
F.A. Dahlgren
Svensk folkmelodi

Ack, Vär - me - land, du skö - na, du här - li - ga land, du kro - na bland
 Sve - a ri - kes län - der Och kom - me jag än mitt i det för - lo - va - de
 land, till Värm - land jag än - dock å - ter- vän - der Ja, där_ vill jag
 le - va, ja där_ vill jag dö. Om en gång i - från Värm - land jag ta - ger mig en
 mö, så vet jag att ald - rig jag mig ång - rar.

Am E7 Dm G7 C

I Värmeland är lustigt att leva och bo

Dm Am E7 Am

det landet jag prисаr så gärna.

E7 Dm G7 C

Där klappar det hjärtan med heder och tro

Dm Am E7 Am

så fasta som bergenäs kärna.

C G7 Am E7

Och var och en svensk uti Svea rikes land

Am E7 G7 C

som kommer att gästa vid Klarälvens strand

G7 Am E7 Am

han finner blott bröder och systrar.

På rasterna lät det lite annorlunda...

Både skolsånger och populära slagdängor har fått finna sig i att få nya texter genom åren. De här korta sångfragmenten har sjungits med förtjusning tusentals barn över hela landet!

Min far han har Melodi: Gökvalsen

Min far, han har en halv - li - ter bränn - vin kvar. Min
mor hon tror att hon ska få ny - a skor.

Alternativa avslutningar:
.....min mor, hon tror att jag ska få en liten bror!
.....min mor, hon tror att f-n uti flaskan bor!
.....min mor, hon tror att flaskan är full av snor!

Ingeborg på pottan satt

Ing - e - borg på pot - tan satt, satt där bå - de dag och natt, satt där he - la
vec - kan ut, men påmån - dan tog det slut! Ing - e - borg! det rin - ner
ö - ver, det väx - er klö - ver på pot - tans kant!

Ingeborg har ingen säng
hon får ligga hos en dräng,
plocka loppor i en korg
skicka dem till Göteborg.

Ingeborg det rinner över,
det växer klöver
på pottans kant!

Vi lossa sand

Vi los-sa sand i-bland på Sö-der Mä-larstrand, vi los-sa he-la da-gen, vi
var blott å-ta man som los-sa sand i-bland på Sö-der Mä-lar strand vi
los-sa he-la da-gen vi var blott å-ta man, som los-sa sand bland.....

Kalle L.

Vill ni se Kal-le P. värl-dens störs-te sko-ja-re?
Ing-en kan, så-som han vän-da byx-an bak och fram.

I finare familjer kunde man med fördel i stället vända rocken bak och fram.
Å andra sidan var det inte ovanligt att det var rumpan som vändes i stället....

Hur som helst bygger visan på en revyvisa som framfördes av den legendariske Sigge Wulff.

Anne-Marie och Pelle

An-ne-Ma-rie och Pel-le tjän-te på sam-ma stäl-le.
Pel-le var kär i An-ne-Ma-rie och Ann'-Ma-rie var kär i Pel-le.

D
Flickor har jag haft så många
båd' korta, tjocka, feta, långa
och friat har jag till de många
tills kjolarna har blitt för trånga.

Säg mig du lilla fågel

J L Runeberg
Ph W Gluck

Säg mig, du lil - la få - gel där mel - lan al - mens blad, hur
 kan du stän - digit sjung - a och stän - digit va - ra glad? Jag
 hör din röst var mor - gon, jag hör den var - je kväll, men
 li - ka ren är stäm - man och to - nen li - ka säll.
 Förrådet är så ringa, din boning är så trång
 dock ser du mot din hydda och sjunger varje gång
 Du samlar inga skördar, och inga kan du få
 du vet ej morgondagen och är så nöjd ändå.

Litet bo jag sätta vill

Elias Sehlstedt
Trad.

Li - tet bo jag sät - ta vill; gårds med träd - gårds - täp - pa till. Li - ten
 å - ker till att gra - va vill jag up - på lan - det ha - va. Hu - set
 u - tan vank och brist; fy - ra rum och för - stu - kvist.

G C G
Ladugården lagom stor;
D A7 D
åtta får och fyra kor,
D7 G
gris i stian, häst i stallet,
D7 G
liten kvarn vid vattenfallet,
C G
och vid bryggan ner vid strand
C G D7 G
liten båt att ro ibland.

G C G
Gröna ängar, gödda fält,
D A7 D
allting så ordentligt ställt,
D7 G
harvad åker, rakaiken
D7 G
vacker utsikt utåt viken;
C G
och så långt man skönja kan
C G D7 G
berg och holmar om varann.

Kom, hör min vackra visa

✓ackarias Topelius
W.A. Mozart

Kom hör min vack - ra vi - sa, som få - geln dik - tat har. Guds
god - het vill jag pri - sa i al - la mi - na dar, om
ho - nom su - sar bæk - ken om ho - nom ta - lar skyn. I
rö - da ro - sen häc - ken han blomst - rar för - vår syn.

**Verben uti alla länder
säger vad som sker och händer.
Döda ting och ting med liv
äro alla substantiv.
Adjektiven säga plär
hurudana saker är.**

Och himlen är hans höga,
hans underbara hus,
och stjärnan är hans öga,
och solen är hans ljus.
Och vida världen glädes
att honom prisa få
och Gud är allestädes
han är i mig också.

Min första fröken

Min första fröken minns jag med glädje. Hon hette Anna Nilsson.
Hon var snäll och omtänksam mot alla barn. Vi hade lång väg att
gå till skolan, många gånger i dåligt väglag.

Några gummistövlar fanns inte på den tiden, så vi var ofta våta
om fötterna när vi kom till skolan.

Vår snälla fröken hade strumpor att låna ut till oss och torkade
våra strumpor vid kaminen. Det har jag kommit ihåg hela livet.

Efter småskolan fick vi en manlig lärare som var elak. Han slogs
med linjalen. En gång fick min bror stryk av rottingen, i min åsyn.
Han gick i sjätte klass och jag i femte.

Orättvist var det också, det glömmer jag aldrig.

Plocka vill jag skogsviol

Alexander Slotte Finsk folkmelodi

A musical score for a folk song. The music is in common time (indicated by '2') and consists of four staves of music. The first three staves are in G major, indicated by a treble clef and a key signature of one sharp. The fourth staff is in C major, indicated by a soprano clef and a key signature of no sharps or flats. The lyrics are written below each staff, corresponding to the chords above them. The chords are labeled with Roman numerals: G, D7, G, Em, Am, D7, G, C, Am, G, D7, G, and Em, Am, D7, G. The lyrics describe a person's thoughts and feelings, mentioning a spruce branch, a friend, and a lover, as well as a ring and a dreamland.

Ploc - ka vill jag skogs - vi - ol och ljun - gens fi - na frans.
 Ploc - ka, ploc - ka fam - nen full och bin - da till en krans.
 Vin - ter - grön och tim - je, min - na mig om vän - nen min, och
 mån - ga, mån - ga tan - kar jag i kran - sen bin - der in.
 Här är stigen som vi gått i söndagsstilla kväll
 här vi suttit hand i hand på mossbelupen häll.
 År det dock en annan, som du givit har din hand
 jag blir dig huld, du är dock min i mina drömmars land.
 Ensam är jag vorden här och ensam skall jag gå.
 Ringa jag på jorden är och fattig likaså.
 Ingen kan dock taga från mig minnets lyckoskatt.
 Jag är så rik allt med min krans i sommarljuylig natt.

Rasterna

På rasterna lekte vi ofta tillsammans, både pojkar och flickor.
Vi lekte ringlekar, kurragömma och sista paret ut.
Pojkarna spelade kula och vi flickor hoppade rep.
Mina bästa väninnor var Sigrid, Ellen och Gunhild.
Vi bollade mycket och hoppade hage.

På lunchrasten brukade jag äta smörgås och mjölk. Jag hade med mig mammas grova bröd med smör och ibland fläsk som pålägg. De som inte hade så långt gick hem och åt.

Hösten är kommen

© S. Dahlgren
W. Uddén

Am E7 Am C G7 C
Hös-ten är kom-men. Hör stor-mar-nas gny! Sva-nen tar av-sked och sva-lor-na fly.

Am E7 Am C G7 C
Blom-man har bäd-dat i mos-san sin grav vå-gor-na bru-sa på vil-lan-de hav.

Am E7 Am E7 Am E7 Am
Näc-ken motklip-pa-guld-har-pa-slår, skogs-bru-den fäl-ler sittglän-san-de hår.

Am E7 Am
Solen är flocknad, så mörkt blir på hed.

C G7 C
Regnbäckar gråta på fjällarna ned.

Am E7 Am
Källan på knä står invid deras fot

C G7 C
och i sin urna tar tårarna mot.

Am E7 Am E7
Sommarn härnere har slutat sitt lopp,

Am E7 Am
där uti stjärnorna tindrar han opp.

Livet är en strid,
striden är en kamp,
kampen är en häst,
hästen är en dragare,
dragaren är ett stadsbud,
stadsbudet är en knöl,
knölen är en potatis.
Alltså är livet en potatis.

Du mörka gran

Tysk folksmelodi

D A7 D
Du mör-ka gran, du mör-ka gran i sko-gens tys-ta dun-kel! I

A7 D
vin-terns som i som-marns dar din grö-na skrud du stän-digt har. Du

A7 D
mör-ka gran, du mör-ka gran i sko-gens tys-ta dun-kel!

D
Du fagra gran, du fagra gran är kär i slott och koja

A7 D
När julens stjärna strålar klar, i julefröjder del du tar

A7 D
Du fagra gran, du fagra gran är kär i slott och koja.

Ack, nu är det vinter!

✓A. Lundh

Ack, nu är det vin-ter och ski-danhon slin- ter i buk-ter och fin-ter, går bra, går bra! Och
knu-tar-na spra-ka, och me-dar-na kna-ka, och i-sar-na bra-ka, hur-ra, hur-ra!

G

Nu remma vi hemma

vår skridsko i klämma
D7 G
och möte vi stämma
D7
på sjön, min vän.
G

Nu börjas attacken

E7
med stål uppå klacken,
Am D7
och nacken i backen,
G
och upp igen!

G

När vintrarna snöga

på näsa och öga,
D7 G
det akta vi föga
D7
går bra, går bra!
G

När julgralen blossar

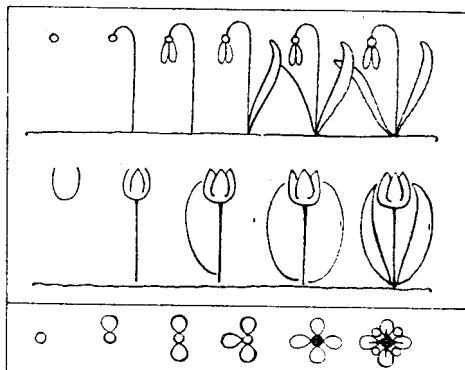
E7
och läxorna lossar
Am D7
då sjunga vi gossar:
G
Hurra, hurra!

Vidervisan

Zacharias Topelius

Alice Tegnér

G Hm
Solskens öga ser på dig,
Am **G**
solskens famn dig vaggar.
Hm
Snart blir grönt på skogens stig
A7 **D**
och var blomma flaggar.
D7 **G**
Än en liten solskensbönn;
D7 **G**
vide liten blir så grön.
E7 **Am**
Solskens öga ser dig.
D7 **G**
Solskens famn dig vaggar.

April

Barnen lekte ute i det granna solskenet.
Så kom det en häftig regnskur.
In i stugan sprungo de.
Regnet var snart förbi. Solen glimmade åter.
Och barnen sprungo ut på nytt.
Nej, nu kom det en ny regnskur.
In i stugan igen.
”ja, ja, det är som ordspråket säger” sade mor:
April med sitt brokiga skinn
körs barnen än ut och än in.

Vårvindar friska

Julia Nyberg
Folkmelodi

Vår - vin - dar fis - ka, le - ka och vis - ka lun - der - na kring likt äls - kan - de par.
 Ström - mar - na i - la, fin - na ej vi - la förr - än i ha - vet stört - vå - gen far.
 Klap - pa mitt hjär - ta, kla - ga och hör vall - hor - nets klang blandklip - por - na dör.
 Ström - kar - len spe - lar, sor - ger - na de - lar va - kan kring berg och dal.

Em
 Hjärtat vill brista - ack, när den sista
H7 **Em** **H7**
 gången jag hörde kärlekens röst.
Em
 Avskedets plåga, ögonen låga
H7 **Em**
 mun emot mun vid klappande bröst.
G **D**
 Fjälldalen stod i blomstrande skrud,
Em **H7**
 trasten slog drill på drill för sin brud,
Em
 strömkarlen spelar, sorgerna delar
H7 **Em**
 suckande berg och dal.

Det var en gång en bonde och hans hustru, som blevo bjudna till bröllop.
 Nu var hustrun sådan, att om en människa sa sen sak, så sade hon alltid rakt emot.
 Därför sade nu bonden: "Jag tycker inte vi ska fara till det bröllopet!"
 "Nog ska jag fara!", skrek gumman. Så gav de sig iväg. På vägen var en lång bro,
 som ledde över en älvs. Då de kommo mitt på bron, voro de trötta och satte sig på
 broräcket för att vila. Så sade bonden: "Nu ska vi inte vräka oss balåt, för då ramlar vi i."
 "Nog ska jag vräka mig" skrek gumman. Så vräkte hon sig baköver, och så ramlade
 hon i. Gubben sträckte ut handen. "Ta i mig!" ropade han.
 "Inte tar jag i!" skrek gumman. Och så sjönk hon. Gubben gick efter folk, som skulle
 dragga efter gumman. De höllo länge på, men hittade henne ej. Så sade gubben.
 "Det vore nog mer likt den gumman att gå mot strömmen, till och med sedan hon är död."
 Så gingo de uppefter strömmen och draggade.
 Och när de kommo till sjunde forsen ovanför, ja, då funno de gumman.

Alla fåglar kommit re 'n Hoffman von Fallersleben
Tysk folkmelodi

The musical notation consists of four staves of music for a single melody. The lyrics are written below each staff. The chords indicated are A, D, E7, and A.

Al - la få - lar kom - mit re'n, vå - rens gla - da gäs - ter.
 Vil - ken fröjd i so lens sken, vil - ka sång - ar - fes - ter.
 Lär - kan dril - lar högt i sky, vå - ren är ju e - vigt ny.
 Jor - dens hög - tid bör - jar gry, spri - der fröjd åt al - la.

A D A
Vilken glädje, hör, ack hör!

E7 A E7 A
Nätt och lätt de trippa.

D A
Gök och trast och siskors kör
E7 A E7 A
väcka upp var sippa.

E7 A E7
Dig de önska sommarfröjd,
A E7 A E7
jubla högt i himmelshöjd.

A D A
Skogen står så grön och fröjd
E7 A E7 A
ljuder från var klippa.

Det var en gång en gubbe, som var lite döv.
Men det ville han inte låtsa om.
När folk frågade honom om någonting, svarade han därfor på måfå.
Det blev ju lite galet ibland, förstås. En dag satt han utanför sin stuga och täljde på ett yxskafte. Så såg han en främmande karl komma gående på vägen.
När den här karlen kommer här förbi, tänkte gubben, så stannar han och frågar, vad jag håller på att slöjda. Och sen frågar han väl, hur lång vägen är till stan.
För det brukar alltid folk fråga här. Och så frågar han väl om han ska ta av till höger eller till vänster vid vägskälet där borta.

När karlen kom fram, stannade han och sade: "God dag, far!"
"Yxskafte!" sade gubben. Karlen blev ju förvånad, men han tyckte inte det var värt att låtsa om någonting. Så sade han: "Rågen har blivit hög här, ser jag."
"Den är jämt en halv mil lång", svarade gubben. Då blev karlen så förundrad, så han utbrast: "Är ni lite vriden, ni far?" "Till vänster", svarade gubben.
Men då tyckte inte karlen att det var värt att säga något mer. Han gick sin väg.

Hör hur västanvinden susar

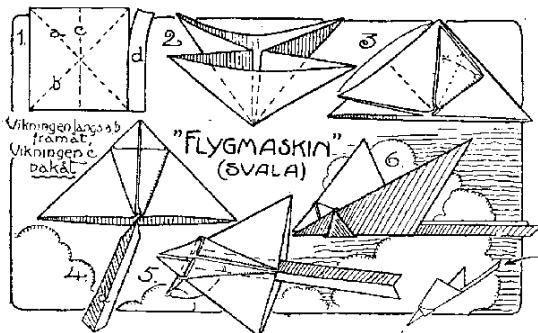
Q.A.Qundh

G D7 G Am G D
Hör hur väs - tan - vin - den su - sar, se hur här - ligt maj - sol ler! Hör hur

G D7 G D A7 D
bäc - ken ys - tert bru - sar, ing - a bo - bor hål - la mer. Ser du

D7 G D7 G C G
sip - por små, hör du lär - kor slå si - na dril - lar högt mot him - len blå. Ack, hur

D7 G Em G D7 G
ti - den går, nu är å - ter vår. Väl - kom - men här - li - ga vår!

Ritpapper eller begagnat skrivbokspapper 15 à 20 cm i kvadrat — överbliven remsa (d) till stjärta. Å bild 3 högra halvan har den övre trekanten vikts en gång; den ska vikas ytterligare en gång, nämligen så som den prickade linjen och pilen antyder. Sedan ska vänstra halvan vikas på samma sätt. Det därigenom uppkomna vecket ska vändas nedåt. Sedan »stjärten» stuckits in (4), vilket hörnet baksidé, såsom antydes med pilen på 5 och synes tydligt på 6. Därigenom fasthålls »stjärten».

G D7 G
Alla skogens fåglar sjunga.

Am G D7
Det är liv i dal, på höjd.

G D7 G
O, så låt oss, gamla, unga

D A7 D
sjunga vårens lov med fröjd.
D7

I vår ungdoms vår

G
ack, hur lätt det går

D7 G C G
stämma upp en sång för nyfödd vår.
D7

Är den kullen, grå,

G Em
det är vår ändå.

G D7 G
Välkommen, härliga vår!

En hund sprang en gång på en väg och bar ett köttstycke i munnen.
Efter en stund kom han till en å. Över denna låg en spång.
Hunden sprang ut på spången.

När han sprungit några steg på den stannade han förvånad och tittade ned i vattnet. Köttstycket, som han bar i munnen, avspeglades där. Då trodde han att bilden av köttet, som han såg i vattnet var ett verkligt köttstycke, och han öppnade just munnen för att gripa tag i det, men i detsamma tappade han det riktiga köttstycket, och nu stod han där helt skamflat.

Den som gapar efter mycket,
mister ofta hela stycket.

Så var det rast igen...

Du ska få min gamla kortlek när jag dör

Melodi: *She'll be coming round the mountain*

D
Du ska få min gam - la kort - lek nä - jag dör, du ska få min gam - la

A7
kort - lek nä - jag dör. Ty där - op - pe hos Gud Fa - der får man

G
in - te dra en spa - der, du ska få min gam - la kort - lek nä - jag dör!

D
Du ska få min gamla potta nä - jag dör,
A7
du ska få min gamla potta nä - jag dör,
ty där uppe hos Maria

G
får man pi - ssa i det fria

D A7 D
du ska få min gamla potta nä - jag dör.

D
Du ska få min gamla cykel nä - jag dör,
A7
du ska få min gamla cykel nä - jag dör,
För där uppe i Guds rike

G
kör man bara ner i dike

D A7 D
du ska få min gamla cykel nä - jag dör.

Det finns många varianter på den här populära melodin. De här återgivna verserna är inte censurerade, men heller inte på långt när de grövsta!

Very good - gummisnodd
Very well - cykelställ
Very nice - fågelbajs

Det var på E-PA vi mötte varandra

Melodi: *Cäpri*

D
Det var på E-PA vi möt-te var-and - ra, i - bland kal-song-er och dof-tan-de tvål. Jag kän - de

A7
igen hen - ne bland al - la and - ra, ty påstrum- pan hon ha - de ett hål.

Under Paris broar Melodi: *Sous les ponts de Paris*

D
Un - der Pa - ris bro - ar _____ lig - ger en na - ken
A7 karl. Där har han le - gat i sex - hund - ra år,
A7 utan en kaf - fe - tår.

*Allman tystnad i vårklass
medan fröken går på dass!*

Kiss i sängen och ha det bra

Melodi: *Min egen lilla sommarvisa*

G
Kiss i säng - en och ha det bra, lig - ga li - te och fun - de - ra,
varm omstjär-tensom en som - mar - dag, jag tror jag kis-sar li - te me - ra.
Tjo lit - ta lit - ta, tjo lit - ta lej, kom ska jag kas - ta ko - skit på dej!
Tjo lit - ta lit - ta tjo lit - ta lej. Kom ska jag kas - ta me - ra!

Sitter inte kärringen på gärgårm...

Melodi: *Ach du lieber Augustin (mer eller mindre)*

C
G7 C
Sit - ter in - te kär - ring - en på gärs - gårn och ski - ner in - te so - len på
him - me - len blå? Står där in - te gub - ben vid
G7 C
la - gårn och pis - kar in - te reg - net från him - me - len ner?

Längtan till landet

K.H. Sätherberg
Otto Lindblad

Vin-tern ra - sat ut bland vå - ra fjäl - lar, dri - vans blom - morsmäl - taned och dö.

Him - len ler i vå - rens lju - sa kväl - lar so - len kys - serliv i skog och sjö.

Snart ärsom - marn här i pur - pur - vå - gor, guld - be - lag - da a - zur - skif - tan - de,

lig - ga än - gar - ne i da - gens_lå - gor, och i lun - den dan - sakäl - lor - ne.

D E7 A
Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar,
D G E7 A
ut till landet, ut till fåglarne,
D E7 A
att jag älskar dem, till björk och lindar
E7 A D A E A
sjö och berg jag vill dem återse;
D A7
se dem än som i min barndoms stunder,
D
följa bäckens dans till klarnad sjö,
A7 D
trastens sång i furuskogens lunder,
G E7 A D
vattenfågelns lek kring fjärd och ö.

D E7 A
Flugans stolta gång på rullgardinen,
D G E7 A
flugans stolta gång på rullgardin,
D E7 A
flugans stolta gång på rullgardinen,
E A D A E A
flugans stolta gång på rullgardin.
D A7
Flugans stolta gång på rullgardinen,
D
flugans stolta gång på rullgardin,
A7 D
flugans stolta gång på rullgardinen,
G E A D
flugans stolta gång på rullgardin.

Längtan till landet, oftast kallad *Vintern ra...* blev så populär att en helt ny, ganska respektlös text författades av någon spjuver.

Den spreds självklart snabbt bland små odågor över hela landet. Denna text kan alltså sjungas på exakt samma melodi som *Längtan till landet!*

Helst samtidigt med de mer välartade barnen förstås.

Jag vet en dejlig rosa

Folkvisa

Jag vet en dej-lig ro - sa och vit som lil - je - blad. När jag på hen-ne
 tän - ker så görs mitt hjär - ta glad. Dess stäm - ma ger en hjär - tans tröst, lik
 näk - ter - ga - lens bli - da röst, så fa - ger och så ljuv.

Em H7 Em Am
 2. Som solen fagert skiner
Em H7 Em
 är hon som purpur klar.
H7 Em Am
 Gud låt dig aldrig sörja
Em H7 Em
 men alltid vara glad!
E7 Am
 Må de få komma samman
D7 G
 med hjärtans fröjd och gamman
C H7 Em
 som längta till varann!

Em H7 Em Am
 3. Var dag går solen neder
Em H7 Em
 och dageligt uppgår.
H7 Em Am
 När kommer dagen blider
Em H7 Em
 att jag dig skåda får?
E7 Am
 I hågen är du städs mig när.
D7 G
 Farväl, farväl min hjärtans kär!
C H7 Em
 Mång tusende god natt!

Sånglektionerna

Jag kommer inte ihåg några sånger, för jag fick inte vara med och sjunga på sångimmarna. Jag fick sitta och teckna när de andra sjöng. Fröken tyckte väl att det lät för hemskt.

Det värsta på hela terminen var när man skulle gå fram till fröken och sjunga upp. Hela klassen skrattade åt mig. Jag har egentligen aldrig sjungit, men jag lyssnar gärna på andra.

Vi gå över daggstänkta berg

Olof Thunman
Edwin Eriksson

Vi gå ö - ver dagg - stänk - ta berg, fal - le - ra som lå - nat av sma - rag - der - na sin
 färg, fal - le - ra. Och sor - ger ha vi ing - a, vå - ra gla - da vi - sor kling - a nära vi
 gå ö - ver dagg - stänk - ta berg, fal - le - ra.

D A7
De gamla, de kloka må le, fallera,
 D
vi äro ej förståndiga som de, fallera.
 G
Men vem skulle sjunga
 D
om våren den unga
 A7 D
om vi vore kloka som de, fallera.

D A7
O, mänskor, förglömmar er gråt, fallera,
 D
och kommer och följer oss åt, fallera.
 G
Si fjärran vi gånga
 D
att solskenet fånga.
 D
Ja, kommer och följer oss åt, fallera.

D A7
Så gladeligt hand uti hand, fallera,
 D
nu gå vi till fågel Fenix' land, fallera.
 G
Till det sagoland som skiner
 D
av kristaller och rubiner.
 A7 D
Nu gå vi till fågel Fenix' land, fallera.

Ursprungligen lyder texten:
*Vi gå över daggstänkta berg, berg, berg
 som lånat av smaragderna sin färg, färg, färg...*

En annan version av texten har sjungits på många skolgårdar.
 I värsta fall också under sånglektionerna:

D A7
Vi gå över blodstänkta golv, falukorv
 D
där spöken dansa hambo klockan tolv, falukorv,
 G
och skolan ska vi spränga
 D
och magistern ska vi hängा,
 A7 D
när vi gå över blodstänkta golv, falukorv!

Sommarens soliga dagar

Gustaf E. Johansson
Gamla marschmelodi

I som - ma-re - nes - so - li - ga da - gar vi gå ge-nom sko-gar och ha - gar på
 fär - dens bes-vär ing - en kla - gar, vi sjung - a var vi gå. Hal-lå! Hal-lå! Du som är
 ung, kom med och sjung och sitt ej hem - ma slö och tung! Vår sång - ar -
 tropp han gång - ar opp på kul - lens all - ra högs - ta topp. I som - ma-re - nes so - li - ga
 da - gar vi sjung - a var vi gå! Hal-lå! Hal-lå!

G När vårliga vindarna susa
C Am
D7 nära natt liksom dag äro ljusa
G
C Am ja, då skola sångerna brusa
G D7 G C G
 vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!

Du som är ung, kom med och sjung,
C Am
 och sitt ej hemma slö och tung.
D7
 Vår sångartropp han gångar opp
G D7 G
 på kullens allra högsta topp.
C Am
 I sommarens soliga dagar
G D7 G
 vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!

G Bland mognande skördar, som gunga,
C Am
D7 vi vandra i klunga och sjunga.
G
C Am De gamla som hör oss, bli unga.
G D7 G C G
 Vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!

Du som är ung....

G När höstvindar ila så kalla
C Am
D7 nära vita små flingorna falla,
G
C Am vid minnet så tralla vi alla.
G D7 G C G
 Vi sjunga var vi gå, hallå, hallå!

Du som är ung....

Texten till *I sommarens soliga dagar* är författad av Gustaf E. Johansson.
 Melodin är mycket äldre och fortfarande finns det kanske några som känner
 igen sången som *En jägare gick sig att jaga....*
 Den finns återgiven i Svenska folkvisor - Visor till gitarr 4.

Uti vår hage

Em D G D G C G
Ut - i vår ha - ge där väx - a blå bär. Kom hjär - tans fröjd!

Em Am D H7 Em H7
Vill du mig nå - got så träf - fas vi där. Kom lil - jor och ak - vi - le - ja, kom

Em H7 Em Am D Em H7 Em
ro - sor och sa - li - vi - a, kom lju - va krus- myn-ta, kom hjär - tans fröjd!

Chorus:

Em D G
Fagra små blommor där bjuda till dans.

D G C G
Kom hjärtans fröjd.

Em Am D
Vill du så binder jag åt dig en krans.

H7 Em H7
Kom liljor och akvileja,

Em H7
kom rosor och salivia

Em Am
kom ljuva krusmynta,

Em H7 Em
kom hjärtans fröjd.

Chorus:

Em D G
Kransen den sätter jag sen i ditt hår.

D G C G
Kom hjärtans fröjd.

Em Am D
Solen den dalar, men hoppet uppgår.

H7 Em H7
Kom liljor och akvileja....

Chorus:

Em D G
Uti vår hage finns blommor och bär.

D G C G
Kom hjärtans fröjd.

Em Am D
Men utav alla du kärast mig är.

H7 Em H7
Kom liljor och akvileja...

Det var en gång en man, som hade sju söner. De voro mycket egensinniga och brukade ofta kivas. Deras fader hade länge med bekymmer märkt detta och gjort allt möjligt för att få dem eniga och goda, men allt var förgäves. En dag kallade han dem till sig och visade dem sju käppar, som han sammanbundit i en knippa. Han lovade tillika att give hundra kronor åt den, som kunde bryta av den tjocka knippan.

Uppmuntrad av faderns löfte, fattade en av sönerna knippan och försökte bryta sönder den. Men huru han än ansträngde sig, kunde han ej bryta av käpparna. Då försökte en annan av dem med lika liten framgång. Så gick det även för de övriga. Slutligen tappade de modet, lämnade tillbaka knippan till fadern och sade: "Det är omöjligt att bryta av knippan."

Fadern log och sade: "Ingenting är lättare." Han lossade nu bandet, varmed käpparna hölls samman, och bröt sedan av den ena käppen efter den andra med största lättethet. "Ja, på det sättet", ropade sönerna, "är det visserligen lätt; det kunde till och med en liten gosse göra." Då sade fadern: "Såsom det är med dessa käppar, så är det också med er, mina barn; där enigheten är borta, där bor svagheten inne, ty **endräkt näär, men tvedräkt tär.**"

Ur Läsebok för Folkskolan Årsk. 1 och 2

Å jänta å ja

F A Dahlgren
Värmländsk polska

Å jän - ta å ja, å jän - ta å ja allt up - på lan - da - vä - gen å ja å
 jän - ta å ja, å jän - ta å ja allt up - på lan - da - vä - gen. Där
 möt - te hon mig en mor - gon så klar då so - la ho sken på him - me - len så rar å
 vac - ker som lju - san da - gen ho var. Mitt hjär - te, vart tog dä vä - gen?

D
Å jänta å ja, å jänta å ja
A7
allt på missommersvaka, å ja
D
å jänta å ja, å jänta å ja
A7
allt på missommersvaka
Em
Där råka vi varann mä fräsande fröjd
A7 **D**
å allri ja nänsin känt mej så nöjd
Hm **Em**
ja kasta mina ben i himmelens höjd
A7 **D**
och hoppa över alle taka.

D
Å jänta å ja, å jänta å ja
A7
allt i Ransäters körka, å ja
D
å jänta å ja, å jänta å ja
A7 **D**
allt i Ransäters körka.
Em
Där stodo vi nu vid altaret just
A7 **D**
å lovade tro i nöd och i lust
Hm **Em**
å allt till den allra sistaste pust
A7 **D**
så troget varandra dörka.

Släkten är värst

Det har kommit ett par röda hundar till herrgårn, sade räven.
 "De är verkligen lika mig, jag förstår att vi är släkt.
 Och det tycker jag är roligt, för alla säger, att det är mycket fina hundar."
 Så en dag var patron Berg ute på jakt med sina röda hundar.
 Hundarna drevo upp räven. Och räven flydde för brinnande livet.
 Skatan satt uppe på en gren och såg på.
 "Ha ha, det är ju dina släktingar, Mickel", skrattade hon.
 "Varför stannar du då inte och gör bekantskap med dem?"
 "Har du inte hört, att släkten är värst?" skrek räven till svar.
 Och så kilade han på.
 Därav kommer ordspråket: Släkten är värst, sa räven om de röda hundarna.

Tre trällande jäntor

Gustaf Föding
Felix Körting

Där ging - o tre jän - tor i so - len på vä - gen vid Lin - da - ne Le. De
 sväng - de, de svep - te medkjo - len de tral - la - de al - la de tre. Tra
 la la la la tra la tra
 la la la la tra la la.

A
 Men när som de kommo till kröken
 E7 A
 av vägen vid Lindane Le

de ropade alla: "Hör göken!"
 E7 H7 E
 sen skvätte och tystnade de.

A
 Tralalalalala.....

A
 Och tego så tyst som de döda
 E7 A
 och rodnade alla de tre,

men varföre blevo de röda
 E7 H7 E
 och varföre tystnade de?

A
 Tralalalalala.....

A
 (Jo!) Det stod tre studenter vid kröken
 E7 A
 och flinade alla de tre,
 och härmde och skreko: "Hör göken!"
 E H7 E
 och alla så trallade de.
 A
 Tralalalalala.....

Den första gång jag såg dig

Sirger Sjöberg

Den förs - tagång jag såg dig, det var en som- mar-dag på för-mid-dan då so-len lys-te
 klar. Och äng - ens al - la blom - mor av mång - a hund - ra slag de
 sto - do bu - gan - de i par vid pår. Och
 vin - den drog så sak - te - lig och ne - re in - vid stran - den där
 smög en böl - ja kär - leks - full till snäc - kan ut - i san - den. Den förs - ta gång jag såg dig det
 var en som - mar - dag, den förs - ta gång jag tog dig ut - i han - den.

D **G** **D**
 Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
E7 **A7**
 så bländande som svanen i sin skrud.

D **G** **D**
 Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn
A **E7** **A**
 liksom ett jubel utav fåglars ljud.

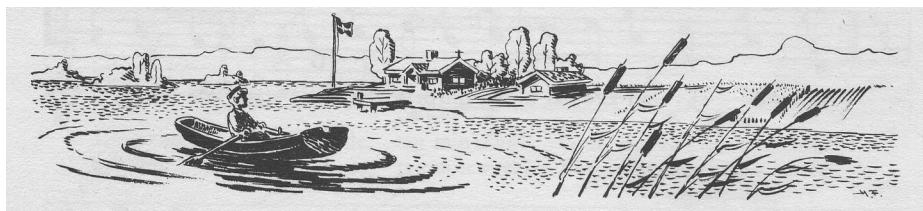
A7 **D** **G** **D**
 Då ljöd en sång från himmelen, så skön som inga flera;
A7 **Hm** **E7** **A7**
 det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.

D **G** **D**
 Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
Em **D** **A7 D**
 så bländande och grann som aldrig mera.

Alltid stavas alltid med två l.
 Aldrig stavas aldrig med två l.

Låt stå!

D G D
 Och därför när jag ser dig, om ock i vinterns dag,
 E7 A7
 då drivan ligger glittrande och kall,
 D G D
 nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag
 A E7 A
 och vågens frus i alla fulla fall.
 A7 D G D
 Nog tycker jag ur dunig bådd sig gröna växter draga
 A7 Hm E7 A7
 med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga,
 D G D
 att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
 Em D A7 D
 som rodna och som stråla och betaga.

Här är gudagott att vara

Gunnar Wennerberg

D A7 D A7 D Em
 Här är gu - da - gott_ att va - ra. O, vad li - vet
 D A7 D A7 D A7
 dock är skönt! Hör, vad fröjd från fåg - lars ska - ra
 D Em D A7 D A
 se, hur grä - set ly - ser grönt! Hum - lan sur - rar
 G D A7 D A D E7 A A7 D
 fjä - riln prå - lar lär - kan slår i skyn sin drill_ och ur
 A7 D A7 D Em D A7 D
 nek - tar - fyll - da skå - lar dric - ka oss_ små blom - mor till.

Nu ringer det för sista rasten...

Uppå våran gård Melodi: Polkan går

Up - på vå - ran gård, där står en gam - mal Ford,
u - tan hjul och u - tan däck och mo - torn den är väck!

Under det andra världskriget använde armén de breda däcken som fanns på många bilar. Därför stod det Fordar uppallade utan hjul och utan däck lite varstans i landet!

Och tittar man där bak så har den inget flak
och tittar man där förarn satt så finns det ingen ratt!

Den går på terpentin och smör och margarin
Den går som en trumpetraket i Johanssons staket!

Och Johansson kom ut med bössan full av krut
sen så minns jag inget mer så nu är visan slut!

Det satt en kärring på Kornhamnstorg

Det satt en kär-ring på Korn-hamns-torg, kil-le-vi-le vipp bom bom! Hon
sål - de pal - tar i en korg kil - le - vil - le vipp bom bom!

Då kom där en gubbe med krokig nos, kille ville vipp bom bom!

Han tog en palt och sprang sin kos, kille ville vipp bom bom!

Då ropa kärringen på polis, kille ville vipp bom bom!

I stället kom en stöddig gris, kille ville vipp bom bom!

Och så fick gubben sitta i arrest, kille ville vipp bom bom!

Och där fick han käka ärter och fläsk, kille ville vipp bom bom!

Visan om Tjabo rallare

En ral - la - re, en ral - la - re på Ros - lags - ga - tan gick, han
ha - de sto - ra ö - ron och nä - san var en klick.

Och byxorna de hasade och skorna mitt itu
han skulle gå och möta sin rara lilla fru.

I hörnet stod en annan och rökte sina bloss
med tjuvig lock i pannan: "Kom Tjabo ska vi slåss!"

Den ene fick en kubbe, den andre fick en smäll
å gör dej inte mallig en annan lördagskväll!

Och Tjabo gick sen vidare, han hittar ett paket
han trodde det var tobak, men det var dynamit.

Han stoppa det i pipan och tände sedan på
och pipan sprack i bitar och Tjabo likaså.

Begravningen var billig, den börja klockan sju
men kistan var för liten, så tårna dom stack ut. (Tittut)

Bää, bää, svarta get

Bää, bää, svar - ta get, var det du som sket?

Nej, nej, kä - re kung, det var Mar - tin Ljung!

Variant: Nej, nej, kära barn, det var Gunde Svan!

Långt bort i skogen

J.O.Laurin

Långt bort i sko - gen där trä - den väx - a hö - ga, dan - sar bär - ken ge - nom da - len
 un - der mun - ter sång. Sip - pan i lun - den slår upp sitt kla - ra ö - ga
 so - len vär - mer vå - ren kom - mer till oss än en gång. Tra la la la la,
 tra la la la la, so - len vär - mer, vå - ren kom - mer till oss än en gång.

Hör, huru trastarna sjunga uti hagen,
 humlan surrar, gräset växer, allt är liv och lust.

Rosen hon doftar av morgondaggen tvagen.

O, hur härligt att få vara här på Sveriges kust!

Tra la la la la, tra la la la la,
 o, hur härligt att få vara här på Sveriges kust!

Flitig var! och du skall vinna
 hälsa, munterhet och bröd;
 vägen till din hydda finna
 då ej ledsnad eller nöd.

Men låt *ordning* taga vara
 på vad fliten samlat har!
 Var betänkt en skärv att spara
 för din sena ålders dar!

Och *var from!* Det är det sista,
 första utav alla bud,
 ty om världen all vi mista,
 hava vi dock allt i Gud.

Fjäriln vingad

© M. Bellman

D A7 D Em A7 D
Fjä-rlin ving-ad syns på Ha-ga, mel-lan dim-mors frost och dun, sigsitt

A7 D Em A7 D
grö - na skjul til - la - ga och i blom - man sin pau lun; mins - ta

H7 Em A7 D
kræk i kärr och sy - ra, nyss av so - lens vær - ma väckt_ till en

A7 D Em A7 D
ny hög - tid - lig y - ra el - das vid se - fi - ren - fläkt.

D A7 D
Fjäriln vingad syns på Haga,
Em A7 D
mellan dimmors frost och dun,
A7 D
sig sitt gröna skjul tillaga
Em A7 D
och i blomman sin paulun;
H7 Em
minsta kræk i kärr och syra
A7 D
nyss av solens værma väckt
A7 D
till en ny högtidlig yra
Em A7 D
eldas vid sefirens fläkt.

D A7 D
Haga i ditt sköte röjes
Em A7 D
gräsets brodd och gula plan;
A7 D
stolt i dina rännlar höjes
Em A7 D
gungande den vita svan;
H7 Em
längst ur skogens glesa kamrar
A7 D
höras täta återskall
A7 D
än från den graniten hamrar
Em A7 D
än från yx i björk och tall.

○ denna ljuva sommartid

© Gerhardt
♪ Söderblom

I den - na_ lju - va som - mar - tid gå ut, min_ själ och gläd dig vid den
 sto - re Gu - dens gå - vor. Se_ hur i pryd - ning jor - den står, se_
 hur för dig och mig hon får så un - der - ba - ra hå - vor.

C Am F C
 Av rika löv är grenen full
 G Em G
 och jorden täckt sin svarta mull
 Dm G7 C
 med sköna gröna kläder.

F Dm G
 De fagra blommors myckenhet
 Em Am F
 med större prakt och härlighet
 Dm G7 C
 än Salomos dig gläder.

C Am F C
 Behåll mig till ditt paradis
 G Em G
 och låt mig på de trognas vis
 Dm G7 C
 i dina gårdar grönska.

F Dm G
 Låt mig få tjäna dig allen,
 Em Am F
 i trohet sann, i kärlek ren,
 Dm G7 C
 så vill jag mer ej önska.

Skolavslutning utomhus. Sjungande barn och lärarinna med tramporgel. Enskedefältets skola

Den blomstertid nu kommer

Israel Kolmodin
Svensk folksång

D A7 D A7 D

Den blom - ster - tid nu kom - mer med lust och fäg - ring stor. Du

A7 D A7 D

nal - kas, lju - va som - mar, då gräs och grö - da gror. Med

G A G D A

blid och liv - lig vär - ma till allt som va - rit dött, sig

D Hm G Em A7 D

so - lens strå - lar nära - ma och allt blir å - ter - fött.

D A7 D
De fagra blomsterängar
A7 D
och åkerns ädla säd,
A7 D
de rika örtesängar
A7 D
och lundens gröna träd,
G A
de skola oss påminna
G D A
Guds godhets rikedom
D Hm G
att vi den nåd besinna
Em A7 D
som räcker året om.

D A7 D
Man hörer fåglar sjunga
A7 D
med mångahanda ljud;
A7 D
skall icke då min tunga
A7 D
lovsäga Herren Gud?
G A
Min själ, upphöj Guds ära,
G D A
stäm upp din glädjesång
D Hm G
till den som vill oss nära
Em A7 D
och fröjda på en gång.

Visor till gitarr

2

Jag minns den ljuva tiden

Sånger från lektioner och raster

Musik att minnas